

Laudato si', cinc anys

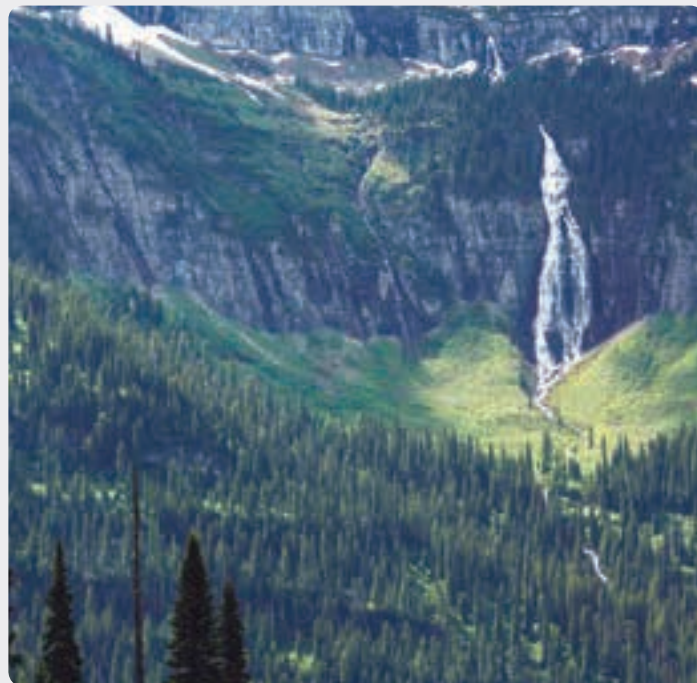
Romà Casanova, bisbe de Vic

Fa cinc anys que el papa Francesc va lliurar a l'Església una encíclica sobre la cura de la casa comuna, posant-li per títol les primeres paraules del Càntic de les criatures de sant Francesc d'Assís, *Laudato si'*, la primera encíclica d'un sant pare sobre el tema de l'ecologia. Francesc, papa, ha estat, doncs, pioner en aquest tema. La lluita del cristià des de la seva fe l'ha de portar a fer un món cada vegada més solidari, fratern, pacífic, com també, i encara més de d'aquesta crida del Sant Pare, sostenible. Aquests quatre conceptes són inseparables. Un món no sostenible no és tampoc solidari, ni fratern, ni pacífic. La pandèmia del Covid-19, amb totes les seves conseqüències, manifesta clarament la interdependència de tots els humans en la casa comuna.

El planeta és de tots els habitants de la terra, tant els actuals com les generacions que vindran.

El missatge del papa Francesc, en aquesta encíclica i en tot el seu magisteri, és una invitació a mirar la humanitat des de la fraternitat. En paraules seves: «Convido totes les persones de bona voluntat a unir-se a nosaltres per tenir cura de la nostra casa comuna i dels nostres germans i germanes més fràgils.» La fraternitat universal, que neix de la paternitat divina, és el fonament que ens fa reconèixer cada persona com a germà, i la naturalesa com a do de Déu, la qual cosa ens demana tenir-ne cura, en el respecte a l'obra del creador i per al bé de tothom. La terra no pertany en primer lloc a alguns, els pobles més rics; sinó que és de tots els habitants de la terra, tant els actuals com les generacions que vindran. La cura de la casa comuna és prioritària.

Això ens demana a tots els cristians, a tots els membres de l'Església de Vic, d'entrar amb ganes en un procés de «conversió ecològica en acció». No n'hi ha prou d'acceptar-ho des de la teoria, ho hem de posar en pràctica. La sostenibilitat, en tots els aspectes de les nostres accions, de la nostra manera de viure i de relacionar-nos, ha de ser un punt a tenir en compte, amb unes opcions, en creixement, realment impregnades de l'ecologia integral, la qual significa posar en el centre la persona humana en el seu àmbit de relació amb la creació. La *Laudato si'* ens ha guiar a repensar les nostres comunitats, les nostres societats, com els llocs on es defensa sempre la vida humana, especialment els més dèbils; on les persones no són mai apartades perquè no interessin; on la naturalesa no és sobreexplotada fins a fer-la estèril, sinó conreada i preservada en la seva bellesa i en la seva productivitat.

